

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joi și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.

Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Mărturisiri.

Sibiu, 4 Februarie n.

Ziarul „*Alkotmány*”, organul principal de publicitate al partidului popular, reprezentat în parlamentul țării, a publicat în unul din numerii din urmă un articol interesant despre Românii din Ardeal, scris, cum ni-se spune, de un cunosător bun al raporturilor ardelene.

Ca toate scrierile despre Românii din statul ungar, făcute de Magiari, așa și articolul acesta, — în care se cuprinde de altcum mult adevăr, — urmărește o anumită tendință, un anumit scop: alarmarea opiniei publice magiare, că Românii înainteză mereu pe toate terenele, pe când Magiarii slăbesc în mod însemnat în părțile ardelene.

Par' că aceea ar fi vre-un păcat, sau vro-o crimă îndreptată în contra statului, că Românii din Ardeal se întăresc și înainteză, pe când Magiarii ajung în brațele — Evreilor! Și par' că nu tocmai din contră, laudă se cuvina elementului românesc din Ardeal, majoritatea covârșitoare a populației din această parte de țară, pentru-că din propriile sale puteri și-a adunat aceea ce are, și răzimat numai pe propriile sale puteri merge înainte, încet dar' sigur.

La noi însă, în anumite cercuri, funcționarea creierilor se face în mod cu totul contrar regulilor logice, și aceea ce ar trebui să fie laudat vine defăimat și pedepsit, pe când faptele într'adevăr păcătoase și contrare legilor țării vin laudate și preamărite, ca fapte de înaltă virtute patriotică.

Dar' ni-a dat Dumnezeu, nouă Românilor, buna însușire, că nu ne prea tânguim de aceste lucruri întorse, ci ne căutăm de lucru și mergem înainte. Și că sporiul nostru se vede, o dovedește articolul din întrebare, în care tânguirile tocmai în jurul acestui fapt se învârtesc, de aceea se și începe cu alarmantele cuvinte: „*In Ardeal domnesc stări triste. Terenul se clatină sub piciorul magiarii și Românii înainteză mereu*”. . . . Ceea-ce însemnează, că stările de lucruri ar fi înveșelitoare în Ardeal, dacă Românii, cetățeni ungari și ei, și cei mai în număr în țară, n'ar avé nimic, nici măcar suc de viață în oșele lor! Curișe vederi patriotice!

Dar' cum am spus, articolul conține mult adevăr, și din aceste adevăruri, mărturisite de un Magiar, voim să spicuiem câte ceva.

Astfel mărturisirile și-le începe scriitorul articolului cu înșirarea faptelor istorice, că :

... „poporul român a avut în Ungaria totdeauna un rol secundar. Nu erau considerați (Românii) ca cetățeni ai statului, ci ca *venetici*, cari n'ar avé nici dreptul și nici capacitatea de libertate. Legea (religia) lor a fost numai *tolerată*. Multe lucruri au contribuit la aceea, ca ei să vadă numai dușmani în Unguri. Causa principală a fost sistemul *iobăgiei*, tocmai în urma raporturilor speciale din Ardeal. Se poate spune aproape, că *in Ardeal numai Valachii erau iobagi*. Ungurii, Secuții și Sașii au fost întotdeauna liberi. Românul ori încătrău privia, nu vedea de cât că neamul său e *oprimat*,

că el tânjește în servitute și *Ungurii sunt stăpâni*. Valachii mai toți erau iobagi. Dacă vre-unul din ei dobândia nobilimea, în curând se contopia cu Ungurii. Selăvia acesta îi apăsa ca o greutate uriașă. . . .”

Și așa o mână mai departe scriitorul articolului, și trece preste evenimentele de la 1848, riscând aici greșita afirmare, că poporul român din Ardeal ar fi pus mâna pe arme în urma agitațiilor puse la cale de guvernul de la Viena, care apoi l'a lăsat cu buzele umflate, pe când adevărul istoric e, că Românii s'au înarmat numai după-ce în nenumărate rânduri au fost provocați de Magiari, și numai pentru a lupta, cu trupele împărătești împreună, pentru salvarea tronului și a dinastiei, gândindu-se, firește, și la ameliorarea soțiii proprie, — și ajunge la era dualismului, în care :

... „guvernul unguresc a pus în dirigerii, în locul funcționarilor cu gulere de tinichia (cei de pe vremea absolutismului) pe fiii nobilimei de mijloc. Bietul țeran român se simția în fața acestora, par că s'ar fi întors vremurile de dinainte de 1848. Vedea, că Ungurul stăpânește din nou și îi poruncește. Corpul funcționarilor de la comitatele ardelene era constituit exclusiv pe temeiul sistemului de clică și de caste. Domnii acestia au multe păcate. Cele mai grele păcate le-au săvârșit însă în potriiva statului ungar prin aceea, că față cu poporul român au urmat politica cea mai greșită. Uitară acești domni, că sunt dirigerii plătiți ai poporului. Purtarea lor lipsită de dragoste, brutală și nedreptă, a produs fructe amare. Sistemul liberal, pe basa căruia nu puteau să ajungă la dirigerie de cât aceia cari își jertfiau guvernului principiile, a esclus pe fiii poporului român dintr' dirigerii. Și apoi se ne mai mirăm, că după acțiune a urmat reacțiune? Administrația în lunga epocă de 35 ani n'a putut înainta de loc cu magiarizarea. Din contră. Când s'a făcut împăcarea erau prințreți Români unii moderați, alții indiferenți, astăzi cu toții sunt de o singură părere, chiar și aceia cari sunt siliți a o tănui această. . . .”

Și ne spune mai departe scriitorul articolului, că politica de magiarizare a guvernului asemenea n'a dat nici un rezultat, ci din contră, a înstrăinat și mai mult pe Români, cari nu se mărturisesc de patrioți magiari nici atunci când știu ungurește. În schimb limba lor cucerește, pentru-că, „*frumôsa și melodiôsa limbă românească are rol mijlocitor în Ardeal: o vorbesc, deopotrivă Magiarii, Secuții și Sașii*”. . . .

De aceea, românismul e astăzi putere mare în Ardeal, și cei-ce fac propagandă, ca Ungurii să facă cu Românii aceea ce fac Germanii cu Polonii, trec cu vederea, că raporturile numerice nu sunt aceleași, și că față de Unguri, cari sunt slabi, *Românii sîn la olaltă: sunt mai multe milioane și se pot răzima și pe frații lor din regat*, — și așa mai departe.

Ear' după toate aceste mărturisiri scriitorul articolului ajunge la concluzia, că pentru îndreptarea lucrurilor în Ardeal e de lipsă, ca Ungurii să se întâlnească cu Românii pe *terenul social*, probabil pentru a i învăța cum

au să stee cu mâinile în sîn și să le aștepte toate de la stat și de la guvern. — căci atunci n'ar mai înainta, și stările de lucruri n'ar mai fi *triste* în Ardeal.

Nu, onorabile, nu acesta e concluzia corectă, ci următoarea :

Scoteți, — prin *fapte*, — poporul român din credința, că și acuma voiți să l' stăpâniți numai, întocmai ca în trecut, când avea *rol secundar* în statul ungar, — considerat fiind de *venetic*, — și dați-i și lui rolul care-i compete în stat constituțional, rolul de a contribui cu puterile sale intelectuale la conducerea statului. Deschideți porțile parlamentului pe sâma Românilor, însă așa, ca ei să pôtă întra cu demnitate și în număr potrivit în sfatul țării, ascultați-le apoi cu paciență plângerile și dorințele, conformați-vă lor, dați poporului dirigerii din sinul poporului, cari să vorbescă cu el în limba proprie, să l' judece în limba proprie, și dați-i școle cu limbă proprie de propunere, — și iată că ați făcut, ca Românul să nu mai fie înstrăinat de Ungur și să nu mai vadă în el pe stăpânitorul și exploatatorul său!

Dar' atunci Românul ar înainta și mai repede, și clătinarea terenului de sub piciorul Ungurului ar fi și mai evidentă, și *asta* e de ce vă temeți!

De ce n'o spuneți franc și fără încunjur?!

Unirea Principatelor-Române.

— 24 Ianuarie v. 1859.

Ziarele din București vestesc, că pregătiri mari se fac pretutindenea în regatul român, pentru-ca ziua de Vineri, 24 Ianuarie v., aniversarea unirii Principatelor-Române, în-templată la anul 1859, această mare sărbătoare națională, să fie prăsnuită amăsurat însemnătății pe care o are.

Aflându-ne în ajunul acestei sărbători naționale, care în regatul român e trecută într' sărbătorile de cari e legat repausul general, va fi bine să ne revocăm în memorie (cei-ce le cunoștem), și să comunicăm și altora (celor-ce nu le cunosc), amănuntele legate de acest mare eveniment din trecutul apropiat al națiunii române, modalitățile după cari a decurs și s'a perfecționat unirea *Moldovă* cu *Muntenia* într'un singur stat.

Nici unul dintr' principatele române n'avea Domnitoriu la începutul anului 1859. Adunările naționale au fost deci convocate, pentru-ca să facă alegerea. Întăiu s'a întrunit adunarea națională a Moldovei la 5 Ianuarie v. în capitala țării, în Iași.

Membrii adunării naționale erau divisați în partide. Cei mai mulți, așa numiți progresiști, erau pentru alegerea lui C. Negri, un bărbat cu largi vederi, desinteresat și devotat din totă inima binelui public. Avea sorți de isbândă și Vasile Alexandri, bardul națiunii române, dar' își trecuse voturile în favoarea lui Negri, pe care l' stima foarte mult. Același lucru l'au făcut și Tețcan și Lascaș Rosetti, alți doi candidați. Șansele de a fi ales le avea deci C. Negri. Treizeci și doi de deputați s'au întrunit în presera alegerii în conferență particulară, pentru a lua hotărâre finală asupra alegerii lui Negri. Unii dificiltari și respinseră în conferență candidatura lui Negri, sub cuvânt, că : „*nu vor vota pentru unul care vrea împroprietărea țeranilor*”. Atunci se seură M. Cogălnicean și zise : „*dăa e pe așa, nici eu nu-mi dau votul*

pentru cei-ce a doua zi m'ar trimite la ocnă căci să știți, eu încă am fost și sunt pentru îmbunătățirea soțiii țeranului”. După lungi și înfocate desbateri deputații ajunseră în fine la înțelegere perfectă, proclamând de candidatul pe unul care nici nu era în combinație, pe colonelul Alexandru Cuza, om foarte onest, inteligent, cu totul desinteresat, dar' indiferent și nepronunțat în cele politice. La orele 2 după mezul nopții s'a terminat conferența cu rezultatul acesta.

Ziua alegerii era o zi de Duminecă. Adunarea s'a deschis prin cetirea repășirii de la candidatură a lui M. Cogălnicean, care asemenea era luat în combinație, și lucrul acesta a făcut mare senzație. Au urmat rînd pe rînd alții, cari toți s'au lăpădat de candidatură.

Candidatura lui Grig. Sturdza, care nu și-a retras-o, a fost combătută în mod energetic și violent. S'a cetit apoi o petiție a poporului din Moldova, care în anul premergător se constituise în adunare consultativă, și s'a primit în unanimitate.

Urcă acum Cogălnicean tribuna și ține un discurs patriotic, acoperit de prelungite aplauze. Cogălnicean cetește regulamentul camerei, instrucțiunile referitoare la alegerea de domnitor, pledază pentru votul pe față, ca răspuns celor-ce l' voiau în secret, și cu acestea s'a terminat ședința. Alegerea domnitorului a rămas pe ziua următoare.

Luni, în ziua alegerii, camera era îndesată. Prezenți erau deputați, dame, omeni din popor, consilii puterilor străine, — afară de al Austriei.

Cogălnicean rostește un nou discurs, îndemnând deputații să fie uniți în cugete și simțiri, și în urmă se supuseră jurământului toți deputații, unul câte unul. Cu cuvintele pe buze : „*jur și Dzeu să-mi fie ajutor*” pășiră toți la urnă. Întăiu V. Alexandri, (după alfabet) care strigă din toate puterile : „*Votez și subscriu pentru colonelul Alexandru Cuza*”. Astfel votară și ceilalți toți, așa că Alexandru Cuza a întrunit *totalitatea* voturilor.

Metropolitul țării imploră binecuvântarea lui Dumnezeu asupra alesului și subscribe actul de alegere. Camera proclamă de ales domn al Moldovei pe colonelul Alexandru Cuza, care imediat urcă tribuna, pune jurământul și primește actul adunării electorale și binecuvântarea din mâna Metropolitului.

Cogălnicean pășeste acum în fața noului domnitor și i ține un discurs de felicitare, cu așa entuziasm și cu atâta foc, în cât toți ochii au început să lacrămeze, chiar și a doi diplomați străini : Plăce și Termen. Numai noul domnitor stătea nemișcat, ca o statuă. Camera a isbuenit în : „*trăiescă Cogălnicean și trăiescă domnitorul*”, și într' aceste sgomotoșe strigări de „*să trăiescă*”, domnitorul trecu în sala tronului pentru a primi felicitările.

O sută și una salve de tunuri vestiră populației din Iași, că domnitorul Moldovei este ales. Noul principă trecu acum oștirea în revistă, ear' deputații se duseră la Panu, Sturdza și Cogălnicean, să-i felicite pentru înțelepciunea cu care au știut aduce tréba acolo, ca țera să nu aibă de cât un candidat la tron și încă pe cel mai bun dintr' toți.

Iată acum vorbirea lui Cogălnicean, rostită colonelului Alexandru Ioan Cuza, după alegerea sa de domn al Moldovei.

— „Măria Ta!

După o sută cincizeci și patru de ani de dureri, de umiliri și de gradație națională, Moldova a întrat de nou în vechiul ei drept, consfințit prin capitulațiile sale, dreptul de a-și alege pe capul său, pe Domnul.

Prin înălțarea Ta pe tronul lui Stefan-cel-Mare s'a înălțat înșiși naționalitatea română. Alegându-Te pe Tine de cap al seui, datorim noastră a voit să împlinesc o vechiă năzuire a noastră, am voit să i răsplătesc sângerile strămoșilor Tăi, vărsat pentru libertățile publice. Alegându-Te pe Tine Domn în țara noastră, am voit să arătăm lumii, că înțreaga țără dorește: om nou la legi nou!

Măria Ta! Mare și frumoasă îți este misiunea. Constituția din 7 August însemnă o epocă nouă și Măria Ta ești chemat să o deschizi! Fi deci omul epocii! Fă, ca legea să înlocuiască arbitrajul. Fă, ca legea să fie tare, ear' tu, Măria Ta, ca domn, fi bun, blând, bun mai ales pentru aceia, pentru cari cei mai mulți domni din trecut au fost nepăsători răi!

Sau nu! că cincizeci de deputați numai te-am ales domn, dar' ai să stăpânești preste două milioane de oameni. Fă dar', ca domnia Ta să fie domnie de pace și de dreptate. Impacă patimile și urele dintră noi. Introdu de nou în mijlocul nostru strămoșească frație.

Fi simplu, Măria Ta, fi domn cetățean. Urechea Ta să fie deschisă pururea pentru adevăr și închisă totdeauna pentru minciună și lingușire.

Porți un frumos și scump nume, numele lui Alexandru cel bun. Să trăiești dar' mulți ani ca și dînsul, și să faci, o Dămine, ca prin dreptatea Europei, prin dezvoltarea instituțiilor noastre, prin desvoltarea patriotică, să putem de nou ajunge acele timpuri glorioase ale nației noastre, când Alexandru cel bun zicea ambasadorilor împăratului din Bizanț, că: „România nu are alt ocrotitor de cât pe Dumnezeu și sabia sa.

Să trăiești Măria Ta!
Intră împrejurări tot asemenea înălțătoare de inimi s'a făcut alegerea de domn și în Muntenia, trei săptămâni în urmă.

Alegerea s'a făcut și aici cu unanimitate de voturi și a provocat mare entuziasm și însuflețire.

Camera, convocată la București în scopul să alege pe domnitoriul țării, să deschese la 22 Ianuarie, și atât în ziua deschiderii, cât și în ziua următoare, luptele au fost înverșunate întră partide, pe tema alegerii. Fie-care partid își avea interesele sale și candidatul său.

În ședința de la 24 Ianuarie, s'a cerut imediat după cetirea apelului nominal, ca adunarea să țină ședința secretă. Cererea s'a admis și adunarea, cu presidentul ei și cu părinții episcopi, s'a retras în altă sală, unde s'a constituit în ședință secretă. Aci a cerut cuvântul D. B. Boerescu și a rostit următorul discurs patriotic:

— „Pentru-ce suntem împărțiți în două câmpuri? Pentru-ce ne numim noi și voi? Sau nu suntem toți Români? Sa: nu avem toți aceeași patrie? Sau nu suntem toți fii de la aceeași mamă? De ce să zicem tot noi și voi și nu zicem: noi Români? Nu avem toți aceeași iubire, nu avem aceleași sentimente pentru mama noastră comună? Care este cauza divisiunii noastre, care este mărul de discordie dintră noi?

Acest măr de discordie să nu-l ascundem. El este Domnia!

Cine va fi domnul? fie-care are convingerile sale, fie-care își are simpatțiile sale personale, fie-care crede, că țera va fi mai fericită dacă se va alege domn cutare sau cutare.

Dar' discordia există, căci nu toți cugetă așa. Din discordia asta se naște discreditul camerei, discreditul nostru. Nimeni nu mai are încredere în noi. Anarchia nu e departe, ear' inamicul e la porțile noastre. Cum să respingem anarchia? Cum să oprim intrarea străinilor?

Făcând să piără discordia, făcând să piără puntea care ne desparte!

Noi declarăm, că nu avem nici un candidat. Dvăstră aveți unul? Se poate. Inșă nici unul dintră noi nu a venit cu hotărîrea să fie toți fii ales domnului sau cu ori-ce preț. Toți suntem Români, și nime nu vrea răul țării sale. Nime nu voește, ca candidatul său să ajungă la tron pe urme de sânge sau sprijinit de străini. Ar fi o ofensă pentru țără presupunerea, că ea a putut trimite la cameră asemenea oameni.

Este posibil să ne unim toți asupra aceluiași candidat? Eu cred că nu. Am zis

că fie-care își are credința sa. Dar' a ne uni asupra unui principiu, este posibil? Da, asupra unui principiu ne putem uni. Mai cu seamă, când acest principiu este cel mai mare: **principiul naționalității noastre.**

Să ne unim dar' toți asupra principului, asupra acestui mare principiu, care are să reînvie naționalitatea noastră. Să ne dăm mâna ca frații, — căci n'avem să trăim de cât câțiva ani, — dar' copiii și strănepoții noștri să ne moștenescă un viitor glorios, creat de noi.

A ne uni asupra principului este a ne uni și asupra persoanei ce reprezintă acest principiu, ear' persoana este: *Alexandru I. Ioan Cuza, domnul Moldovei!*

Să ne unim ca frați asupra acestui nume, și posteritatea ne va binecuvânta, țera ne va întinde mâna și conștiența noastră va fi curată și împăcată, că ni-am împlinit cu religiozitate o datorie sfântă.

Efectul acestei vorbiri a fost covârșitor. Lacrimi curgeau din ochii tuturor deputaților. S'a sculat Dr. *Arsachi*, om luminat, cu largi experiențe, să arete cum exemplul nu ar fi unic, fiindcă Suedia și Norvegia încă au un singur rege, de-și legile acestor țeri sunt diferite, — dar' abia a putut vorbi de emoțiune. S'a sculat și prințul *Dimitrie Ghica*, și cu lacrimi în ochi zicea: „Acesta a fost ideea mea, fraților, în criticul moment de eri, când poporul și oștirea se aflau la distanță atât de mică, în cât sânge de frați era aproape să se verse“.

Ințreaga adunare plângea și striga ca dintr'un glas: *Prințul Cuza! Jurăm că vom susține pe prințul Cuza!*

Și acum a urmat un moment înălțător de inimă. Metropolitul țerei s'a apropiat de icóna sfintei treimi, și cu mâinile încruciate spre rugăciune și cu lacrimi în ochi a rostit următoarele cuvinte inspirate de puterea divină:

— „Dămine, Dumnezeu părinților noștri! Aruncă curajul ta asupra inimilor noastre și nu slăbi curajul fiilor tei. Unește-i pe toți într'o cugetare, și într'o simțire, și fă, ca inimile tuturor să aibă aceeași bătae pentru țera lor. Prințul Cuza este unsul tău Dămine! unsul tău întră noi. Jurăm că pe dînsul îl vom susține!“

Toți membrii adunării ridicară mâinile și strigară ca un singur om: „*Jurăm! Jurăm!*“ Și mandatarii națiunii române, până aci inimic, se îmbrățișară ca frați adevărați.

Ședința secretă se închide și deputații trec în sala de desbateri, strigând mereu „*trăiescă domnul nostru Alexandru Ioan Cuza!*“

Camera se împărți imediat în patru secțiuni pentru a verifica mandatele. Alegerile s'au aflat în regulă, ear' deputații au fost verificați, — afară de câțiva cari n'au întrunit majoritatea absolută.

S'a constituit apoi biroul, alegându-se doi vicepresidenți, patru secretari, doi suplenți și trei chestori. Vicepresidenți au fost aleși *Barbu Catargiu* și *C. Cantacuzino*.

Const. *Cantacuzino* propune, ca alegerea de domn să se facă fără amânare, ear' în lista candidaților să fie trecut și domnul *Moldovei, Alexandru Ioan Cuza.*

Propunerea se primește cu unanimitate. Metropolitul țerei luă acum, cu crucea în mână, jurământul obiceiuit de la toți deputații. Se chemară apoi de nou, pe rând, toți deputații, în ordine alfabetică, și fie-care sărută crucea și evangelia, puse jurământ nou, și primî buletinul, ca să scrie pe el numele candidatului său.

Secretarii numără buletinele și constăă, că s'au dat preste tot 64. Le desfac și ținesc cu glas tare. Resultatul: toate 64 de voturi s'au dat pentru domnul *Moldovei, Alexandru Ioan Cuza.*

La 7 ore seara Metropolitul țerei proclamă pe *Alexandru Ioan Cuza* ales domnului țerei românești, în fața reprezentanților puterilor străine. Resultatul alegerii s'a comunicat imediat poporului din curtea metropoliei, care se adunase în număr de peste treizeci de mii.

Musicele întonară imnul, clopotele bisericilor începură să sune cu toată puterea, ear' poporul făcea să se sguode vîzduhul cu repetițiile: „*trăiască domnul nostru Cuza!*“

Astfel s'a săvârșit în ziua de 24 Ianuarie v. 1859 cel mai mare și mai național act în viața Românilor. Ziua aceasta va rămâne poporul totdeauna cea mai mare în istoria poporului român, ca una în care îi

telepții națiunii au știut să pună la o parte toate interesele particulare și să țină în vedere numai interesele mari naționale ale țării lor.

În ziua de 24 Ianuarie 1859 s'au pus bazele României de astăzi, ale statului român independent, stimat și lăudat de înțreaga Europă, de aceea ziua e trecută în șirul sărbătorilor celor mari românești, și e serbată cu solemnitate mare în fie-care an.

Expoziție industrială în Brașov.

Subscrisul comitet aduce la cunoștința sodalilor și elevilor din Brașov, că camera comercială și industrială din Brașov aranjază în anul acesta — în preajma sărbătorilor Paștilor, calendarul în gregorian — anume din 5—14 April n. o expoziție de lucrări industriale de ale sodalilor și elevilor din cercul său, la care aparține comitatul Brașov, Târnava-mare, Sibiu și Făgăraș, anume în sediul acesteia, Brașov.

Sodalii și elevii cari voesc să participe ca exponenți, trebuie să înștiințeze despre această numita cameră, cel mult până în 20 Februarie n. c. Înștiințări ulterioare nu se iau în considerare. Côle de înștiințare se pot căpăta de la subscrisul comitet. Acestea sunt a se umple și trimite camerei în câte două exemplare, dintră cari unul se va înapoia imediat împreună cu încunoștințarea despre primirea celor două încunoștințări.

Obiectele trebuie să se trimită până în 31 Martie n. la adresa camerei comerciale și industriale (Brassó, strada porții nr. 65).

Deodată cu obiectele este a se trimite și o adeverință din partea dătorului de lucru, măestrului, patronului în care se se arete, că esponenții și aplicat la el și că obiectul trimis spre expunere este din partea esponențului pregătit.

Spesele de transport pentru obiectele de expoziție, ce sunt a se trimite la o altă de esponenții câte unei localități, le suportă camera, care va suporta și spesele de transport de la expoziție în singuraticale localități.

Cei-ce doresc să se folosească de favorul pus în prospect de dl ministru de comerț, în urmarea căruia elevii, sodalii și dătorii de lucru (măestrii) pot călători la Brașov și înderēt cu trenul de persoane sau mixt clasa a III-a cu jumătate prețul, au să facă cunoscut camerei numele și stațiunea de la care voesc să plece, până în 20 Februarie a. c. (De la acest favor sunt excluse stațiunile comunicațiunii de vecinătate).

Camera va trimite la timpul potrivit certificat, ce este a se elibera din partea direcțiunii căilor ferate r. u., care îndreptățește pe esponenți a-și scôte bilete de călătorie cu prețul de jumătate.

Aducând aceste la cunoștința sodalilor și învâțăcelor noștri, îi îndemnăm totodată să participe în număr și măsură cât se poate de mare la această expoziție, convinși fiind despre însemnătatea ei.

Sibiu, 20 Ianuarie 1903.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“.

Victor Tordășianu
president.

I. Apolzan
notariu.

Oficialia.

Pentru toți parochii din archidieceasă.

1. Conform §. 8 din Regulamentul pentru asigurarea contra focului a edificiilor bisericesti trebuie solvite în decursul unei luni Ianuarie premiile de asigurare direct la **camera consistorială din Sibiu**. Oficiile parochiale sunt deci îndatorate a se îngrijii, ca solvirea aceasta să se întempele, ca nu cumva o întrelăsare să causeze bisericii pagube însemnate.

2. Oficiile protopresbiterale au să așternă consistoriului archidieceșan discul metropolitan și taxele nou-cununaților.

3. Parochiile au a solvi taxele anuale la fondul de pensiuni conform § 6 din Instrucțiunea la statutele aceluși fond; ear' membrii fondului au să-și achite taxele anului present, cum și eventualele restanțe din anii expirați.

4. Se repun ori se întrespire și rectifică listele alegătorilor din toate parochiile.

5. Se încheie rațiociniile bisericesti și se aştern spre revizuire oficiilor protopopești.

6. Se țin sinódele parochiale ordinare (§ 12 Stat. organic).

Din tractul Lupșei.

Alegerea membrilor din cler la sinodul protopresbiteral.

Ponor, 19 Ianuarie v.

Fiindcă cu începutul anului curent 1903 a expirat periodul de 3 ani, pe care la anul 1900 s'au constituit în archidieceasa noastră transilvană comitetele și epitropiile parochiale, de asemenea sinódele, comitetele și epitropiile protopresbiterale, — Preavenerabilul Consistoriu archidieceșan prin cercularul seu din 4 Noiembrie anul trecut Nr. 11,512 Plen. dispune reconstituirea acestor corporațiuni și organe pe un nou period de 3 ani.

Pe baza acestei ordinațiuni zelosul nostru șef tractual, protopresbiterul *Vasilie Gan*, prin hârtia sa din 1 Ianuarie a. c. Nr. 1 a convocat preoțimea tractuală la întrunire în colegiu preoțesc pe Joi, 16 Ianuarie a. c. pentru alegerea membrilor din cler la sinodul protopresbiteral pe periodul 1903—905.

Prin urmare Joi în 16 Ianuarie la 10 ore a. m. ne-am întrunit noi preoțimea din tractul Lupșei la reședința protopresbiterului nostru, adevă în orașelul *Ofenbaia*, pentru a alege 8 membri din cler la sinodul protopresbiteral pe noul period de trei ani 1903—1905.

Din 23 preoți s'au prezentat 14, absențând 9, dintră cari 7 sunt escusați parte din cauză de morb și adânci bătrânețe, parte prin împedecarea altor agende oficiale.

După-ce zelosul nostru protopresbiter, dl *Vasilie Gan*, prin o scurtă dar' acomodată vorbire arată scopul întrunirii și declară întrunirea colegiului de deschisă, învoca de legiul a-și alege doi bărbați de încredere și un notariu pentru agendele scripturice. Ca bărbați de încredere de unanimitate se proclamă parochii *Avram Cioran* din Valea-Lupșei și *Vasilie Bumbuș* din *Sartăș*, ear' de notariu *Laurențiu Ciorbea* din Ponor. Apoi întrăba preoțimea dacă dorește votare nominală sau secretă cu ședule, la ce acesta declarându-se pentru votarea secretă cu ședule, pentru facerea combinațiunilor și a ședulelor suspinde ședința pe cinci minute.

Redeschidându-se ședința își prezintă la urnă ședulele unul câte unul și constatându-se că sunt în număr egal cu al votanților, se face numărarea voturilor. Majoritatea absolută au întrunit-o și deci s'au declarat aleși următorii: 1. *Nestor Manciuc* (Ocoliuș-mare); 2. *Vasilie Rușdea* (Poșaga-de-jos); 3. *Laurențiu Ciorbea* (Ponor); 4. *Georgiu Lazar* (Valea-Geogelului); 5. *Vasilie Bumbuș* (Sartăș); 6. *Aurel Boier* (Ciora-de-sus); 7. *Avram Cioran* (Valea-Lupșei) și 8. *Ioan Onea* (Hădărău).

Terminându-se alegerea și încheindu-se și siglându-se protocolul, presidentul protopop *Vasilie Gan* mulțamește membrilor pentru buna armonie de care s'au condus și declară întrunirea colegiului închisă.

Apoi, după o mică pauză s'a purces imediat la conferența preoțescă. Despre aceasta însă altă-dată.

Preotul Laurențiu Ciorbea.

NOUȚĂȚI

Procesele Tribunei. Măne se începe înaintea curții cu jurați din Cluj pertractarea proceselor *Tribunei* intente pe tema agitațiunii naționaliste. Fiind incriminați mai mulți articoli, pertractarea numai Sâmbătă se va termina. Apărătoru e avocatul Dr. *Cassiu Maniu* din Cluj.

Centenarul lui Quinet. Cum se raportează ziarelor din București, în Paris se fac mari pregătiri pe zilele de 14 și 15 Februarie, în vederea sărbării centenarului lui *Edgar Quinet*, marele istoriograf, filo-român, fost cetățean de onoare al României. Soția lui Quinet a fost română, din familia Assachi.

Alegere de deputat dietal. Cercul Năs udului ajungând în vacanță prin abziocirea deputatului dietal de până acum (are officiu incompatibil cu deputăția), comisiunea centrală a comitatului a fixat terminul alegerii pe 9 Februarie st. n. President al comisiunii electorale și profesorul *Gavriil Scridon*, vicepresident profesorul Dr. *Paul Tanco*, secretari pretorul *Ioan Șerban* și notariul cercual *Alexandru Pălăgieș* (tot Român!) Candidat e Alexandru de universitate *Ioan Cănoan*.

† **Teodor Fassie.** Duminecă a răposat în Budapesta deputatul dietal *Teodor Fassie*, în urma unei săngerări interne provenite din cauză de organele respirației. În mormântarea s-a făcut erid după amiază în cimitirul comun din Budapesta, după rito gr.-oriental. — Teodor Fassie s'a născut în Oradea-mare la 27 Februarie 1840. Încă de la 1863 a luat parte la viața publică-politică, fiind numit jurat comitatens onorar, apoi după facerea censurii de jude jurat pe lângă pretorul Beiușului și în urmă pretor. În 1872 și-a deschis în Beiuș cancelarie advocațională; în 1873 comitele comitatului Bihor l'a numit vicefisc comitatens onorar, ear' preste trei ani protofisc. În 1899 a fost ales deputat dietal în cercul Ceica (după-ce Iosif Goldiș, fiind ales episcop, renunțase la mandat), isbutind în la alegerile din 1901, în butul tuturor sforțărilor făcute de partidul kossuthist. În dietă făcea parte din partidul guvernamental, dar' — contrar cu obiceiul celorlalți deputați români din acest partid — totdeauna și ridica cuvântul întru apărarea institutiunilor românești față cu acușele nedrepte ale deputaților opoziționali. Ultima vorbire în dietă o ținușe pentru refrângerea acușelor ce fuseseră ridicate contra bănelor românești.

† **Dr. Stefan Păcurar.** Inregistrăm cu părere de rău mărtea avocatului Dr. *Stefan Păcurar* din Sibiu, întâmplată eri, Marți. Intristata familie anunță tristul eveniment astfel: *Ermina Păcurar* născ. *Balomiri* ca soție, *Leontina* și *Alma* ca fiice, anunță cu cea mai adâncă întristare tuturor consăngeniilor, amicilor și cunoscuților, că adoratul soț, respective tată *Dr. Stefan Păcurar*, avocat, deputat al universității sășești, etc. a adormit în Domnul după lungi și grele suferințe în 3 Februarie la 1½ ora p. m., în etate de 61 ani. Rămășițele pământești ale scumpului defunct vor fi așezate Joi, 5 Februarie la 2½ ore p. m. spre repaus etern în cimitirul bisericii gr. ort. române din Suburbiiul-Iosefin. Fie-i amintirea eternă!

Dșora Opriș — distinsă de archiducesa Isabela. Dșora Valeria Opriș, fiica directorului de postă și telegraf Petru Opriș din Cinci-biserici, a fost invitată să coopereze la un concert dat nu de mult în saloanele din Pojon ale archiducesei Isabela, soția archiducelui *Friederic*, comandantul corpului de armată din Pojon. Ca violinistă de prima forță, dșora Opriș a ridicat mult nimbul concertului, pentru ce — drept mulțămă — archiducesa Isabela i-a trimis zilele acestea un prețios inel cu diamante și o scrisoare ținută în termin forte măgulitori pentru tinera artistă română.

O „horă“ nouă. „Deșteptarea“ vestește că balul societății „Junimea“ din Cernăuți va avé o *sensație musicală*, datorită compozitorului *Dr. Gr. cav. Pantasi*, a nume: o horă cu adevărat națională, al cărei motiv e dragostea de țară. Despre această horă ziarul numit anunță deocamdată următoarele: Prin musică sunt simbolisate în ritm și melodie peripețiile iubirii de țară în nuanțele ei atât de simple, sincere și atrăgătoare. Hora se va executa mai întâiu concertando, urmând apoi dansul. Musica are cu desăvârșire caracterul melodiei populare, fără să plagieze.

Palat bibliotecii din Cluj. În budgetul cultelor și instrucțiunii publice pe anul curent ministrul *Wlassics* a preliminarat 200.000 de corone în scopul ridicării unui palat monumental pentru bibliotecă universității din Cluj. Suma de mai sus e destinată în mare parte pentru cumpărarea localului pe care se se zidiască palatul, ear' pentru acoperirea speselor împreunate cu zidirea însăși ministrul va preliminară an de an cam tot atâta până la terminarea zidirii, — cel puțin așa vestește semioficiosa „*Nemzet*“ din Budapesta, care în legătură cu acestea spune că secretariul ministerial *Dr. Tóth Lajos* zilele trecute a fost la Cluj pentru a căuta loc potrivit pe sēma proiectatului palat, și că lucrările pregătitoare se fac cu atâta zor, în cât înseși lucrările de zidire vor avé să se începă încă în anul curent.

„Stipendii“. Consiliul de administrație al Reuniunii funcționarilor din Austro-Ungaria a votat și pentru anul curent 1903, din fondul comun suma de 16.000 corone ca stipendii destinate pentru membrii Reuniunii funcționarilor, spre a puté folosi băile notorice de cură în decursul anului 1903.

Aceste stipendii se pot acorda numai membrilor bolnăvicioși și lipsiți de mijloce, și formularele prescrise pentru rugărilor de cerere se pot procura gratuit de la cancelaria consorțiului nostru, strada „*Wiesen*“ Nr. 1, etagiul I.

Rugărilor provădute cu tôte aclusele necesare sunt a se așterne până la 10 Martie 1903 st. n. cancelariei noastre, localul arătat mai sus. Sibiu (Nagyseben) 31 Ianuarie 1903. *Directiunea.*

Regele Sêrbiei — la Cruședol. În 11 Februarie st. n. regele *Alexandru* al Sêrbiei, împreună cu regina *Draga* va cereeta mormântul tatălui seu, al regelui *Milan*, care e înmormântat în cripta mănăstirii din Cruședol, departe de pământul țerii al cărei rege a fost. La Zemlin pârchiea regală va fi înumpinată de banul Croației, ca reprezentant al M. Sale regelui nostru, și o va însoți până la Cruședol, făcând calea de la Zemlin până la Carloviț cu tren de curte, pus la dispoziție din partea regelui nostru, ear' de la Carloviț până la Cruședol cu trăsura. Atât la gara din Zemlin cât și la cea din Carloviț vor eși întru întâmpinarea oșpeților tôte autoritățile militare și civile și câte o companie de onore, ear' la mănăstirea din Cruședol vor fi întâmpinați din partea patriarhului *Brancovic*. În 12 Februarie pârchiea regală se va reîntorce a casă la Belgrad.

Dar pentru biserică. Parochul *Nicolae Suciu* din Balomir, tractul Orăștiei, a donat sf. bisericii noastre gr.-orient. casa precum și tôte averea sa nemăscătoare, în preț de 2000 corone. Afară de această binefacere a dăruit 2000 corone — asigurățiune de viață — pentru formarea unei fundațiuni, cu scop de a se ajutara din ea tinerii din comună, cari studiază. Literale necesare se vor subșterne Prea Veneratului Consistoriu, ca for supraveghetor acestor donațiuni.

Pentru acēsta faptă maritimășă nu putem întrelăsa a-i aduce donatorului mulțămă cea mai cordială, dorindu-i zile îndelungate spre a mai aduna și distribuî cât de mult pentru iubita sa biserică și națiune, și am dori să aibă mulți imitatori, căci numai prin astfel de jertfe se pot aduna averi pe sēma națiunei.

Tot odată mulțămim și Preaon. nostru protopresbiter *Vasilie Domșa* pentru ostenela avută cu compunerea actelor de donațiune. *Comitetul parochial.*

Bustul prințului Carol, sculptat de o fată. La Ateneu în București e espus de câteva zile bustul prințului Carol, admirat de tōți căți l'au vădūt. Bustul, împreună cu un pergament pictat după modelul artei italiene din secolul XIV, e destinat pentru M. Sa regele Carol, și ambele sunt lucrare a dșorei *Maria Draghicescu* din București, elevă în anul V. al Academiei de arte din Florența. Bustul e lucrat după cea mai nouă fotografie a micului prinț, care l' reprezintă în uniformă de elev al școlii militare din Iași, și e o lucrare de artă în tōtă puterea cuvântului, atât ea execuție, cât și ca ornamentație. La baza bustului e o ramură de stejar și una de laur, simbol al forței și înțelgînței, ear' pe soclu stă un vultur cu aripile întinse, gata să sbore.

Dșora *Draghicescu* promite a deveni artistă de primul rang. În cursul studiilor ce le face la Academia din Florența a fost în repețiie rënduri premiață, cu medalii și diplome. Pe lângă studiile de sculptură a urmat și studiile de pictură, ciselare, decorațiuni și arhitectură.

„Sfântul George“ în fir de aur și argint. Alătura cu bustul prințului Carol, lucrat de dșora *Maria Draghicescu*, atracția expoziției artistice de la Ateneu, în București, o face tabloul espus de *Radu I. Pop*, reprezentând pe sfântul George călare, lucrat în relief în fir de aur și de argint veritabil. Tabloul fusese destinat pentru expoziția din Paris, dar' nu a putut fi terminat la timp. E lucrat în atelierul dlui *Radu I. Pop*, după aranjamentul și sub supraveghierea dlui *Pop* și au trebuit trei ani de muncă subtilă și migăloșă, până a putut fi terminat.

Bal în Mercurea. Inteligînța română din Mercurea invită la balul ce-l va arangia Sâmbătă, în 1/14 Februarie 1903 în sala hotelului „*la 3 Arabi*“ din loc, în favorul școlii gr. or. Inceputul la 8 ore sēra. În paușă se va juca „*Calușerul*“ și „*Bătuta*“. Oferte maritimășe se primesc cu mulțămă și se vor cuita ziaristice.

Petrecere și teatru în Șelimbêr. Tinerimea școlară română gr. or. din Șelimbêr, tractul Sibiului, aranjază petrecere cu teatru în 30 Ianuarie v. 1903 în sala școlii. Inceputul la 7 ore sēra, prețul de intrare de persoană 40 fileri. Suprasolvirile se primesc cu mulțămă și se vor cuita pe cale ziaristică. Venitul curat e destinat în favorul școlii.

Victimă a beției. Iosif Popovici din Toc șeptemăna trecută s'a dus la Soborșin și și reguleze niște afaceri cambiale. În reîntorcerea spre casă a intrat la crișma lui *Lup* și a beut până s'a îmbătut. Amețiți și moiat de rachiu a plecat mai departe, dar' pe cale i-s'a făcut somn și a adormit la marginea drumului. Pe la miezul nopții l'au aflat aprōpe mort de frig membrii familiei sale, cari plecașeră să l'caute. L'au ridicat și l'au dus a casă, dar' nu a mai fost chip de viață în el. În aceiași zi a murit.

AMVONUL.

Cuvântare despre botez.

La ziua sfântului Ioan Botezătorul de *George Joandrea.*

(Fine.)

Statornicia în credința bisericii noastre drept măritore a fost scăparea neamului nostru mult iubit, preste care valuri și valuri de necazuri și suferințe au trecut. Vreți pilde despre statornicie? Iată-le:

Înainte cu 200 de ani, fericitul în Domnul *Sava Brancovicu*, preasfințitul metropolit al bisericii răsăritene, silit a fost de alte neamuri să și lapede legea. Su'erit-a chinuri, bătăi, batjocuri și temniță, el însă a rămas credincios până la mărtea bisericii păsătorită de el.

Constantin *Brancovean*, domaul țerii românești, nevrând să trecă la legea turcescă, a murit mărte mucenicășă dimpreună cu cei trei fii ai sei. Dar' ce se merg așa departe. Vē aduc pildă pe strămoșii vostri cei mult străduitori, cari au zidit acest lăcaș măreț al lui Dumnezeu. Nu l'au făcut pentru diușii, ci pentru mărirea lui Dumnezeu, ear' vouē și urmașilor vostri pildă și îndemn neperitor v'au lăsat, ca să iubiți Sionul dreptmăritoriu al răsăritului și să aveți statornicie neclătită în legea vōstră strămoșeșă. Deci fraților, „în calea păgânului se nu mergeți și în cetatea Samarinenilor se nu intrați (Mat.), ear' întâlnindu-vē cu un astfel de amăgitor, „și pravul de sub piciorle vōstre se-l scuturați întru mărturie asupra lor“ (ev. Luca), pentru-că unul ca acesta „când grăiește minciună, întru ale sale grăiește, căci minciunos este și tatăl minciunei“.

Lipsește, iubiților, și dragostea creștinășă, căci mulți sunt întrē noi, cari nu iubesc nici pe Dzeu, nici pe deapropole, nici grijesc de sufletele și trupurile lor. Din lipsa de dragoste în loc de fapte bune și virtuți creștinești isvoresc apoi cele mai multe patimi și porniri rele, cari împing pe om la păcate strigătoare la ceriu. Isvoresc dușmăniile, sferăle, măriile, gâlcevele, pârășagurile cele dese, desbinările, pismele, omorurile, loțrile; apoi: ligușirea, făcăriia, minciuna, mândria, lăcomia, desfrânarea și alte asemenea acestora, prin cari ni-se sfêrțică haina cea strălucitoare și fără prihană a botezului întru Christos, ni-se perde cinstea și vrednicia omenășă ni-se omoră și în grea osândă ajung sufletele și trupurile noastre, și ni-se prăpădește și multipțita noastră avere căștigată cu trudă și amare sudori de sânge.

Lipsește în urmă și nădejdea creștinășă, căci unde nu e dragoste, acolo nu e nici încredere în Dzeu, și omul fără încredere în Dzeu cade pradă duhului celui necurat, carele apoi îi muncește sufletul și aici și dincolo de mormânt.

Voi deci, iubiților creștini, cari botezați-v'at, miruitu-v'at, sfințitu-v'at și spălatu-v'at în numele sfintei Treimi, dumnezeire vecnică, în viețuirea vōstră pe a-est pământ nu vē spălați cu apa cea amară din *Meirah*, scōșă din noianul păcatelor, ci curățiți-vē sufletele și trupurile vōstre cu apa cea limpede și isvoritoare de mântuire, dată vouē prin taina Botezului. Grijii de haina cea strălucitoare, cu carea v'a îmbrăcat dulcele Iisus, și nu lăsați ca să vi-o răpescă duhul fărădelegilor. Nubiți în inimile și sufletele vōstre, credința, dragostea și nădejdea creștinășă. Faceți fapte bune și vrednice de laudă, prin cari veți fi preamăriți și înaintea lui Dzeu și înaintea omnilor! Iubiți înțelepciunea, și dacă în cale întâlni-veți omeni înțelepți, nu-i ascundeți, ci scōțeti-i la ivelă, căci „lumina nu se ascunde sub obroc, ci în sferșic se pune, ca să lumineze tōtă casa“. Iubiți buna înțelegere, trăii în pace și armonie unii cu alții, pentru-că mai ales noi, neamul acesta asuprit, avem lipsă neapărată de bună înțelegere și ținere la olaltă. Fiți blânși și smeriți cu inina, uriiți clevețele, ear' gura vōstră se nu grăieșcă desșertăciune. Iubiți biserica acēsta a răsăritului, pentru-că părinții vostri, botezându-vē întru Christos, cu fața cătră răsărit v'au închinat, de unde a răsărit lumii sōrele dreptății.

Făcând acestea, în ziua secerișului, când Stăpânul, cel-ce v'a botezat cu duh și cu foc, va curăți aria sa și va strînge grăul în

jitnița sa, voi se fiți socotiți întrē grânele cele mai curate, ear' nu întrē paiele ce se vor arde în focul cel vecinic.

Și acum, Stăpâne Dōmne, Dumnezeuul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului, auți-ne pe noi păcătoșii! Trimite și asupra noastră duhul înțelepciunei, duhul înțelegerii, duhul temerii de Dzeu. Îndrepteză viața noastră spre poruncile tale, sufletele noastre le sfințește, trupurile le curățește, gândurile le îndrepteză și ne mântuește pe noi de tot necazul celor rele și al durerii, că tu ești binecuvântat și prea mărit în veci. Amin.

Cărți și reviste.

„Convorbiri literare“, fascicoul 1 dto 1 Ianuarie st. v. (anul de existență XXXVII), au apărut cu următorul sumariu: „Istoria lui Mihai Viteazul“, de N. Iorga (continuare din fascicoul anterior); „Titlul lui Mircea cel Bêtrân și posesiunile lui“, de D. Onciu (continuare din fascicoul dto 1 August 1902); „Din Rucăr“, roman de C. Economul (continuare); „Din viața lui Papiu Ilarian“, de V. Pirvan; „Logofetul Costache Conachi“, de G. Bogdan-Duică; „Cestiunea muncitorilor agricoli străini“, de Dr. G. Proca; „Corespondența din tinerețā a lui Mihail Cogălniceanu“, de P. V. Haneș (continuare din fascicoul anterior); apoi posii și notițe bibliografice.

„Convorbiri literare“ apar în București în editura librăriei Socecu et Co. (Calea Victoriei Nr. 21) și costă 15 corone pe an.

Din public.*)

Dare de sēmă și muțămă publică.

Cu ocașiunea petrecerii împreunate cu dans, arangiată pentru procurarea celor mai de lipsă recușite și ornamente pe sēma bisericii rom. gr. or. din Brad, la 6/19 Ianuarie a. c., oferte benevole au încurs de la următorii domni:

Vasilie Damian 3 cor., Ioan Stanciu, Ioan Boldin, Constantin Bolcu, George Costea, Ioan Bogdan, George Ometa, Dr. Ioan Radu, József Frisch, Ioan Ronta, Sabin Jula, Aron Crișan, Petru Turuc, câte 2 cor., Stefan Albu 4 cor., Ursu Floria 2 cor., Mariți Cristea 1 cor., Ioan Băbuț 2 cor., Ioan Tin, Petru Faur, Lazar Tudur, câte 1 cor., Petru Tomescu 1 cor. 20 fil., Constantin Costin, Hosszu Ferencz, Corneliu Gredina, Ioan Drăgan, Anthon Șvarniczki, câte 2 cor., Ioan Perșă 1 cor., Pavel Lazar, Solomon Golcea, câte 2 cor., Ohanovicu János, Pilner Paul, câte 3 cor., Nicolae Tamaș, Tóder Banciu, Ioan Faur, câte 1 cor., Nicolae Miclea, Ioan Delian, câte 2 cor., Ioan German, Nicolae Filip, câte 1 cor., Petru Faur 1 cor. 60 fil., Măriuța Sava 1 cor., George Crișan 70 fil., Ilie Ometa 2 cor., Nicolae Banciu, Adam Bolcu, Aurel Zaharie, câte 1 cor., Ioan Tulea, Dumitru Giurgiu, Ioan Gal, câte 2 cor., Simion Brădian, Egner Adolf, câte 1 cor., Nicolae Popa 2 cor., Petru Florinca 3 cor., Pavel Pop 2 cor., Gadi Kálmán 4 cor., Ioan Furdui 1 cor., Obsinezki Mihály, George Golcea, Pavel Benea, câte 2 cor., Ioan Impărat 3 cor., Aron Radu 2 cor., Nicolae Bogdan, Löblich Isidor, Pápai Zsigmond, câte 1 cor., Szilágyi Miklós 80 fil., Dr. Pavel Opriș, Ioan Cutean, câte 2 cor., Engler Ferencz, Adler N., Fostbecherd N., câte 1 cor., N. Hajducska, Andron Bogdan, câte 2 cor., Avisalon Banciu 3 cor., Hoffman József 1 cor., Schlenzich N., Lazar Mihel, câte 2 cor., N. N. 40 fil., Ilie Dragoș 2 cor., Ioan Iga 1 cor., Ioan Săbău 3 cor., Komárom Ödön, Ladányi Sándor, câte 2 cor., George Nestor, N. Puticiu, câte 1 cor., N. Lancrejan, Susana Golda, Nicolae Borza, câte 2 cor., Petru Rimbaș 5 cor. 30 fil., Dr. Teofil Bogdan, medic în Ybbs (Austria). 3 cor. Suma 159 cor. Spesele au fost 101 cor. Au rămas venit curat 58 cor., care sumă s'a depus la „*Crișana*“ până la întrebunțarea spre scopul merit.

Comitetul arangiator își ține de datorință a mulțămă și pe acēsta cale On. domni donatori.

Brad, la 10/23 Ianuarie 1903.

Petru Rimbaș I. Bogdan și G. Costea
pres.-casariu. controlori.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acēsta Redacția nu primesce răspunderea.

Siturgieriul

— cu litere latine —

broșat cor. 6, legat cor. 8.

Librăria arhidieceșană.

Potire	din argint de china, intern suflate cu aur, gravate	Coroane	30.—
	negravate		18.—
Cădelnițe	de fer nickelate		12.—
	de alamă galbenă		10.—
Lingurițe	pentru cuminecătura, suflate cu aur		4.40
Disc	pentru agneți, suflat cu aur		7.20
Stéuă	pentru agneți, suflată cu aur		5.60
Copie (cutit)	pentru agneți, suflată cu aur		4.40

Se află de vânzare la

Librăria și Tipografia arhidieceșană.

Dr. Iosif Blaga

Analise psihologice.

Lecțiuni de psihologie

pentru învățământul secundar

Prețul cor. 2.50 + 20 fil. porto.

Se poate procura de la Librăria arhidieceșană din Sibiu.

Anunț.

„Casa de păstrare în Mercuria“ societate pe acții, acordă **împrumuturi hipotecare** de la suma de cor. 5,000 în sus **cu 7%** interese, *fără a reflecta la provisiune, la spese de manipulare și de scris.*

Mercuria, la 1 Ianuarie 1903.

[14] 3—12

Direcțiunea.

In *Tipografia arhidieceșană* a apărut:

ACAFTISTUL

Preasânței

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

armate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat	. . . fl.	— 85
jumătate pânză	. . . „	1.05
în piele roșie	. . . „	1.25
Ediția fină în piele neagră	. . . „	2.—
piele chagrin	. . . „	2.60
în mătase	. . . „	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei arhidieceșane Sibiu.

Dr. Miron E. Cristea
archidiacon.

Cuvântare

ocasională

la demolarea bisericii din Sibiu-cetate.

Prețul 40 fil.

Cuvântare

contra

beției.

Prețul 30 fil.

Porto costă 6 fil. Se pot procura de la

Librăria arhidieceșană.

La Librăria arhidieceșană se află spre vânzare următoarele icône:

Ingroparea Domnului (Aer)

Mărimea 56/68 cm.: simple 21 cor., fine 27.40 cor., tórte fine 39.20 cor.

Mărimea 63/79 cm.: simple 27.40 cor., fine 39.20 cor., tórte fine 48.40 cor.

Mărimea 74/100 cm.: simple 39.20 cor., fine 48.40 cor., tórte fine 70 cor.

Mărimea 82/120 cm.: simple 48.40 cor., fine 70 cor., tórte fine 98 cor.

Mărimea 110/140 cm.: simple 67.20 cor., fine 89.60 cor., tórte fine 117.60 cor.

A eșit de sub tipariu în Tipografia arhidieceșană:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9.50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Cruce sau stea dublă electro-magnetică

Patent nr. 86967.

Nu e crucea lui Volta!

Nu e mijloc secret

vindecă și înviorază

pe lângă garanție.

Deosebită atențiune e a se aparat vindecă bóle

da împrejurării, că acest vechi de 20 ani.

Aparatul acesta vindecă și folosește contra durerilor de cap și dinți, migrene, neuralgie, împedecarea circulațiunii sânelui, anemie, amețeli, țiuțuri de ureche, bătăie de inimă, șgârçiuri de inimă, asma, auzul greu, șgârçiuri de stomac, lipsa poștei de mâncare, răceală la mâni și picior, reuma, podagră, ischias, udul în pat, influența, insomnie, epilepsie, circulația neregulată a sânelui și multor altor bóle cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. — In cancelaria mea se află atestate incurse din tóte părțile lumii cari prețuesc cu mulțămire invențiunea mea și ori cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii. — Unde ori-ce încercare s'a constatat zadarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului, că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deore-ce „C asul-Volta atăt în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut, apreciat și cercetat. Deja ieftinătatea crucii mele electro-magnetice o recomandă în deosebi

Prețul aparatului mare e cor. 6.—

Prețul aparatului mic e cor. 4.—

folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

folosibil la copii și femei de constituție fórte slabă.

Espeditie din centru și locul de vânzare pentru țără și străinătate e:

MÜLLER ALBERT, Budapesta, V., strada Vadász 42/V colțul strada Kálmán.

Metropolia

Românilor ortodoxi din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte. Din însărcinarea Consistoriului metropolitan de Dr. II. Pușcariu, arhimandrit, vicariu arhiepiscopesc, etc.

Prețul: broș. 6 cor., leg. 7.70, 8.20 și 9.50 cor.

Se poate procura de la Librăria arhidieceșană din Sibiu.

Op premiat de Academia Română.

Semințe din Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhierescă.

- Tom. I.: cuvântări la tóte Duminecile de preste an.
„ II.: „ „ prasnicele și sêrbătorile, precum și la casuale bisericesci.
„ III.: cuvântări la immormentări parastase etc.,
Prețul fiecărui tom 3 coróne și porto postal.

Se află de vânzare la autorul și la

Tipografia și librăria Arhidieceșană Sibiu

Tot aici se află „Cuvântări funebrele și memoriale“, 1889, de același autor, cu prețul redus de la 3 coróne la 2 coróne.

La Librăria Tipografiei arhidieceșane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Inaltpreasânței Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tóte zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduéla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduéla Obedniței. — Ciasul al nouélea. — Rânduéla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminecături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele înviorării, Bogorodicele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduéla Sinacsariului. — Bogorodicele troparclor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tóte lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile Vosresnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.